

[Steen Folke.]

med hr. Gert Petersen, der jo før har været inde på de samme ting. Når vi stiller disse krav og mener, at man skal stille krav om isolering, og at man skal bruge elforsyningslovens bemyndigelsesparagraf, § 13, til at stille nogle krav til elværker osv., er det ikke, fordi vi elsker påbud og krav og sådan noget trukket ned over hovedet på folk, men fordi vi mener, det reelt er nødvendigt. Man må om en række af de ting, som er forsøgt løst hidtil med tilskud, sige, at det i virkeligheden har været en lille smule hovedløst. Hr. Gert Petersen foretrækker en ordning med økonomiske incitamenter – og det vil jo i hovedsagen sige tilskud fra staten – måske kombineret med påbud og krav i et vist omfang. Men efter min mening har de hidtidige incitamenter i virkeligheden ført til en i den store sammenhæng noget hovedløs energidbygningspolitik, hvor isoleringsarbejder har været af tilfældig karakter, og hvor noget af det isoleringsarbejde, som bliver lavet nu, kan stille sig i vejen for en mere rationel løsning. Man kan sige, at krav og påbud har den fordel, at de tager udgangspunkt i nogle bestemte normer, om man vil, i en eller anden form for optimal standard, som fastlægges – sådanne standarder har IFIAS-udredningsgruppen jo arbejdet med. Hvis man fastsatte nogle bestemte normer og standarder for isoleringen, kunne man få en længere sigt ind i sin isoleringspolitik end nu, hvor man overlader det til alle de individuelle beslutningstageres ønsker og ideer om, hvordan det skal gøres. Det mener vi altså ville være at foretrække på dette område, hvor det i den grad er nødvendigt at gøre en indsats – hvad vi åbenbart er enige om det er – og på energiområdet i det hele taget.

Hr. Gert Petersen lovede nogle nye betragtninger i forhold til det, vi sådan set har diskuteret før. Jeg fik ikke helt fat i, hvad de nye betragtninger i hr. Gert Petersens indlæg i dag gik ud på, men hvis det er noget, der har undgået min opmærksomhed, vil jeg godt lige have det at vide for at kunne tage stilling til det nye, som ikke har været diskuteret imellem de to partier på et tidligere tidspunkt.

Hr. Ib Nørlund gav udtryk for en positiv holdning til forslagene, dog ikke med overbevisning om alle forslagenes store værdi, og konstaterede i øvrigt, at der var tale om en indsnævring af forskellen mellem regeringen og VS. Jeg går ud fra, at hr. Ib Nørlund dermed hentyder til, at regeringen måske nok har flyt-

tet sig et lille hanefjed i retning af VS' position på området; i hvert fald har der jo ikke været tale om, at VS har flyttet sig: det er de samme forslag som dem, vi hele tiden har fremsat.

Jeg ved ikke, om der i hr. Ib Nørlunds konstatering lå en antydning af kritik af, at vi ikke havde lagt os fjernere fra regeringen. Hvis det er tilfældet, vil jeg gerne understrege, at de forslag, vi har fremsat her, udtrykkeligt er fremsat som nogle realpolitiske forslag, forslag, som kan realiseres under de samfundsforhold, vi har, og hvis der er den tilstrækkelige politiske vilje til det, og ikke som forslag, der udtrykker, hvad vi mener burde være en langsigtet energipolitik, endsiges en energipolitik under andre samfundsforhold, f. eks. socialistiske samfundsforhold. Vi har taget udgangspunkt i det bestående, på mange måder efter vores mening særdeles kritisable samfundssystem og prøvet at fremsætte nogle forslag, som altså kunne realiseres.

Vi må konstatere, at et borgerligt flertal herinde absolut ikke har noget ønske om eller nogen vilje til at være med til at realisere disse forslag. Vi må også konstatere, at et socialdemokrati kun meget tøvende, forsigtigt, skridt for skridt bevæger sig i retning af at tage forslag af denne type alvorligt. Men jeg vil dog til sidst med glæde konstatere, at der er en udvikling i gang inden for socialdemokratiet både væk fra atomkraft som det eneste saliggørende alternativ til de konventionelle energikilder, olie og kul, og i retning af at satse på andre alternative energikilder foruden energibesparelse. Jeg mener, der trods alt er en betydelig afstand fra handelsministerens forgængers meget ironiske bemærkninger om vindkraftens muligheder og til den nuværende handelsministers omtale af de samme forhold. Det er en udvikling, der bl. a. skyldes det meget aktive og engagerede arbejde, som den økologiske bevægelse, miljøbevægelsen, eller hvad man nu vil kalde den, har foretaget i de sidste år i det danske samfund. Det er et arbejde, som på mange måder har rystet folketingsflertallet, som har fået udskudt i første omgang beslutningen om atomkraft, og som i det hele taget har øget folketingets lydhørhed over for forslag om udbygning af alternativ energi. Det er med andre ord et godt eksempel på, at udenomsparlamentarisk arbejde er vejen frem.

Hermed sluttede forhandlingen.